

POKRAJINA ŽIVLJENJA

Jože Udovič

Prečudna
pokrajina življenja.

Tam, mnogo let proti jugu
šumljajo studenci
iz mahovitega molka.

Nadnje se nagiba
drevo mladosti.
V nočeh prihaja v ta kraj
svetla senca ljubezni.

Nekoliko višje
so modri in rožnati hribi
in na vrhovih
iskrivo upanje.

In mnogo let proti zahodu
je gozd, poln vsega neznanega,
v njem morijo noči
z zastrtimi obrazi.

O, naj nikoli
ne razodenem,
kaj sem doživel v njem.

Sapa prinaša do tod
daljno šumenje
slapov življenja.

Potem, onkraj zgorelih dni,
je širna pustinja,
zasople, bežeče živali,
sprhnele sape
na žejnih tleh.

Le tu in tam posvetijo
iz brezbriznih oblakov
kakor neresnični
dolgi snopi svetlobe
na veneči obraz.